

OSIEWACZ (1) *sb m*

A sg osi(e)wacza.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Siewca: Wytraćcie ofiewaćzǎ [*disperdite satorem; śieiącé WujBib*] z Bábilonu/ y tego ktory więc
dzierzy lierp czǎfu żniwǎ *Leop Ier* 50/16; [poyma oracz żeńcǎ/ y ten co iągody winne tłoczy/
ofiewacza [*mittentem semen; śieiącégo naśienié WujBib*] *Leop Am* 9/13 (*Linde*)].

Synonim: siewca.

MŚ